

Sygn. akt II K 128/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 10.06.2015r., 2.07.2015r., 22.10.2015r., 26.11.2015r., 23.02.2016r., 29.03.2016r., 16.06.2016r., 4.10.2016r., 17.10.2016r., 22.11.2016., 20.12.2016r.

sprawy z oskarżenia subsydiarnego M. S. i (...) sp. j. w Ś. przeciwko oskarżonemu

S. L.

urodzonemu (...) w Ż.,

synowi C. i A. z domu M.

oskarżonemu o to, że:

I. w 2008 r. w R. i Ś., będąc prezesem zarządu (...) spółki z o. o. z siedzibą w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udaremnienia orzeczeń sądów, w tym wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 sierpnia 2008 r., sygn. akt VI GNc 75/08 i wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 listopada 2008 r., sygn. akt VIGC 94/08, udaremniał zaspokojenie wielu wierzycieli tej spółki, w tym S. M. S. Sp. J., w ten sposób, że w marcu 2008 r. stworzył w oparciu o przepisy prawa nową jednostkę gospodarczą, tj. (...) spółkę z o. o., na którą w sierpniu 2008 r. przeniósł w drodze sprzedaży składniki majątku (...) spółki z o. o., a mianowicie maszynę budowlaną (koparkę) marki V. (...) oraz ładowarkę (...),

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 301 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w 2007 r. w R. i Ś., będąc prezesem (...) spółki z o. o. z siedzibą w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i w sytuacji grożącej mu niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, udaremniał zaspokojenie pozostałych wierzycieli, w tym S. M. S. Sp. J., w ten sposób, że wypłacił sobie, jako wspólnikowi (...) spółki z o. o., dywidendę w kwocie 1.000.0000 zł w formie zaliczek, które to zaliczki rozliczone zostały uchwałą nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z o. o. z dnia 30 czerwca 2008 r., a także w ten sposób, że w październiku 2008 r. sprzedał należący do (...) spółki z o. o. samochód marki R. (...),

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie nie krótszym, niż od lutego 2008 r. do marca 2010 r. w R. i Ś., będąc prezesem (...) spółki z o.o. z siedzibą w R., a następnie (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w sytuacji grożącej mu niewypłacalności oraz w celu udaremnienia orzeczeń sądów, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, wypłacił sobie oraz sobie i A. L. w formie przelewów na prowadzone dla nich rachunki bankowe kwoty: nie mniejszą niż 1.058.000 zł na rachunek bankowy o nr (...) oraz kwoty 962.000 zł i 906.900 zł na rachunek bankowy o nr (...), które to kwoty częściowo przeznaczone zostały na spłatę jedynie niektórych wierzycieli, czym działał na szkodę pozostałych, w tym S. M. S. Sp. J.,

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w 2008 r., będąc prezesem (...) spółki z o. o. z siedzibą w R., będącej dłużnikiem wielu wierzycieli, doprowadził tę spółkę do upadłości,

tj. o czyn z art. 301 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w 2008 r., będąc prezesem (...) spółki z o. o. z siedzibą w R., nie zgłosił wniosku o upadłość tej spółki, pomimo powstania warunków uzasadniających zgłoszenie upadłości,

tj. o czyn a art. 586 kodeksu spółek handlowych

I. W ramach czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku oskarżonego S. L. uznaje za winnego tego, że w okresie od 12 marca 2008 roku do 18 sierpnia 2008 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc prezesem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., która była dłużnikiem wielu wierzycieli, wobec niewypłacalności grożącej tej firmie, udaremnił zaspokojenie wierzycieli, w tym (...) spółki jawnej w Ś. w ten sposób, że w dniu 12 marca 2008 roku utworzył nową jednostkę gospodarczą - (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., której był jedynym współnikiem, na którą w dniu 18 sierpnia 2008 roku przeniósł własność składników majątkowych (...) sp. z o.o. w postaci ładowarki T. 550 oraz maszyny budowlanej (...), tj. występku z art. 301 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 301 § 1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. W ramach czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku oskarżonego S. L. uznaje za winnego tego, że w okresie od 8 kwietnia 2008 roku do 28 sierpnia 2008 roku w R., działając w ramach z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w R., wobec grożącej tej spółce niewypłacalności, w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, zasądzających należności na rzecz wierzycieli tej spółki, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, spłacał tylko niektórych z nich w ten sposób, że z rachunku bankowego prowadzonego dla spółki w (...) pod nr (...) zlecał przelanie zagrożonych zajęciem środków pieniężnych w różnych kwotach, m.in. w dniu 2 maja 2008 roku na kwotę 25.000 zł, w dniach 16 kwietnia 2008 roku, 16 maja 2008 roku i 25 czerwca 2008 roku na kwoty po 20.000 zł, (...) maja 2008 roku na kwotę 29.000 zł, 6 czerwca 2008 roku na kwotę 1.058.000 zł, 28 czerwca 2008 roku na kwotę 190.000 zł, w dniu 9 lipca 2008 roku na kwotę 40.000 zł i 38.000 zł, w dniu 28 sierpnia 2008 roku na kwotę 10.000 zł na rachunki bankowe założone na jego nazwisko w (...) o nr (...) oraz (...), regulując następnie z tych wpływów należności tylko wobec niektórych wierzycieli (...) sp. z o.o., a działając na szkodę pozostałych, w tym (...) sp. jawna w Ś., uszczuplając ich zaspokojenie, tj. występku z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i za to na podstawie art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu S. L. w pkt I i II wyroku i wymierza mu karę łączną roku pozbawienia wolności;

IV. Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku, warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, wymierzonej oskarżonemu S. L. w pkt. III wyroku, na okres 3 (trzech) lat próby;

V. Oskarżonego S. L. uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w pkt. II, IV i V części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciąża oskarżyciela posiłkowego, zaliczając na ich poczet dotychczas uiszczoną kwotę 300 (trzystu) złotych;

VI. Zasądza częściowo od oskarżonego S. L. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych;

VII. Zasądza od oskarżonego S. L. na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. S. kwotę 120 (stu dwudziestu) zł tytułem częściowego zwrotu poniesionych przez niego zryczałtowanych wydatków postępowania, a nadto kwotę 629,76 zł (sześćset dwadzieścia dziewięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VIII. Zasądza od oskarżyciela posiłkowego M. S. i S. M. sp. j. w Ś. na rzecz oskarżonego S. L. po 402,94 zł (czteryście dwa złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w R. była firmą prowadzącą działalność jako podwykonawca w branży budowlanej. W latach 2007-2008 prowadziła współpracę min. z firmą (...) sp. z o.o. w Komornikach w ramach kontraktów na roboty budowlane w inwestycji w B.. Oskarżony S. L. był jednym ze współników firmy, a uchwałą walnego zgromadzenia współników z 8 kwietnia 2008 roku został powołany do pełnienia funkcji prezesa jednoosobowego zarządu spółki. W tym samym dniu zgromadzenie współników podjęło uchwałę o zbyciu udziałów w spółce przez dotychczasowego współnika M. W. na rzecz oskarżonego.

Dowody:

Dokumenty rejestrowe (...) sp. z o.o. – k. 273-277 (akta 2 Ds. 1718/08)

Za 2007 rok (...) sp. z o.o. wypracowała zysk w wysokości 1.517.327,82 zł, który uchwałą zgromadzenia współników z 30 czerwca 2008 roku został przeznaczony w zakresie kwoty 1 mln zł na dywidendę, zaś co do kwoty 500 tys. zł – na fundusz rezerwowy. Po podjęciu wskazanej uchwały z rachunku bankowego spółki nie przekazano żadnych środków na rzecz oskarżonego tytułem dywidendy. Natomiast przez cały okres 2008 roku z rachunku firmowego spółki, prowadzonego w (...) S.A. o nr (...) dokonywane były przelewy na prywatne rachunki bankowe oskarżonego i jego matki A. L., prowadzone w banku (...) S.A. o nr (...) oraz (...). W tytułach przelewów każdorazowo wskazywano, że wpłaty te były dokonywane jako „zaliczka na prowadzenie budów”, „ wypłata na realizację płatności spółki” lub podobnie brzmiące. Na takiej zasadzie zostały dokonane min. następujące przelewy: w dniu 22 stycznia 2008 roku – na kwotę 25.000 zł, w dniu 29 stycznia 2008 roku – na kwotę 15.000 zł, w dniu 1 lutego 2008 roku – na kwotę 962.000 zł, w dniu 7 lutego 2008 roku – na kwotę 906.900 zł, w dniu 5 marca 2008 roku – na kwotę 25.000 zł, w dniu 16 kwietnia, 16 maja i 25 czerwca 2008 roku – na kwoty po 20.000 zł, w dniu 2 maja 2008 roku – na kwotę 25.000 zł, w dniu (...) maja 2008 roku – na kwotę 29.000 zł, w dniu 6 czerwca 2008 roku – na kwotę 1.058.000 zł, w dniu 28 czerwca 2008 roku – na kwotę 190.000 zł, w dniu 9 lipca 2008 roku – na kwotę 40.000 zł i 38.000 zł, w dniu 28 sierpnia 2008 roku – na kwotę 10.000 zł. Wpływy te były rozdysponowywane przez oskarżonego w ramach płatności na rzecz niektórych ówczesnych wierzycieli spółki (...) (podwykonawców, dostawców surowców budowlanych), z pominięciem pozostałych, w tym przedsiębiorstwa (...) sp. j. w Ś., reprezentowanego przez M. S.. Z firmą tą (...) sp. z o.o. zawarła na przestrzeni 2007 i 2008 roku umowy na dostawę kruszywa z terminami płatności min. od czerwca 2008 roku, jednak pomimo skierowania przez wierzyciela wezwania do zapłaty należności te w znacznej części nie zostały uregulowane, co miało związek z pogorszeniem sytuacji finansowej (...) sp. z o.o., której główny kontrahent – (...) sp. z o.o. zaczął od połowy 2008 roku zalegać z płatnościami. W dniu 23 czerwca 2008 roku doszło w związku z tym do zawarcia dwóch umów cesji wierzytelności, na mocy których (...) sp. z o.o. w wykonaniu umowy (...) 901.01 z 17 grudnia 2007 roku zawartej z (...) sp. z o.o., której przedmiotem było wykonanie robót ziemnych i drogowych w ramach inwestycji P. W. (...), przejęła zobowiązania tej firmy wobec S. M. S. sp. j. w kwocie 200.000 zł oraz 206.085,94 zł. Oświadczenie woli wynikające z umowy cesji zostało w dniu 12 sierpnia 2008 roku cofnięte przez oskarżonego i w związku z tym należności (...) sp. z o.o. wobec S. M. S. pozostały nieuregulowane. Pomędzy upadłą spółką a (...) sp. z o.o. toczył się w późniejszym czasie spór sądowy o zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane w ramach w/w inwestycji. Natomiast w związku z brakiem zapłaty ze strony (...) sp. z o.o. S. M. S. sp. j. wystąpiła z powództwami o zapłatę, które zostały uwzględnione nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Świdnicy z 19 sierpnia 2008

roku, sygn. akt VI GNC 75/08. Po uzyskaniu tytułów wykonawczych wierzyciel wystąpił z wnioskiem egzekucyjnym, jednak wszczęte postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do zaspokojenia pokrzywdzonej spółki z uwagi na utratę płynności finansowej przez (...) sp. z o.o. w połowie 2008 roku. W tym samym czasie zostało wszczętych i było prowadzonych przeciwko tej firmie kilkadziesiąt tego rodzaju postępowań przez różnych komorników sądowych na wniosek licznych wierzycieli, z czego tytułem przykładu tylko komornik przy Sądzie Rejonowym w Rybniku prowadził 67 bezskutecznych postępowań na rzecz różnych wierzycieli.

Dowody:

Uchwała zgromadzenia wspólników (...) sp. o.o. – k. 280 (2 Ds. 1718/08)

Wyciągi operacji bankowych – k. 117-178, 858-929,(2 Ds. 1907/12), 211-216, 264-292 (akta główne)

Bilanse, rachunki zysków i strat oraz sprawozdania z działalności (...) sp. z o.o. za lata 2007, 2008 i 2009 – k. 179-196 (2 Ds. 1907/12), 236-255 (akta główne)

Wykaz rozrachunków z kontrahentem – k. 10 (2 Ds. 1718/08)

Pisma komorników – k. 30, 557-593 (2 Ds. 1718/08)

Zestawienie zawartych umów i faktur sprzedaży – k. 606-843 (2 Ds. 1718/08)

Odpis orzeczenia Sądu Okręgowego w Świdnicy – k. (...) (2 Ds. 1718/08)

Umowa cesji wierzytelności – k. 107-108 (2 Ds. 1718/08)

Pismo w spr. odwołania oświadczenia woli – k. 338 (2 Ds. 1718/08)

Opinia biegłego z zakresu finansów i księgowości – k. 931-938 (2 Ds. 1907/12)

Zeznania M. S. – k. 93-94 (akta główne)

W dniu 12 marca 2008 roku oskarżony S. L., działając jako jedyny wspólnik, zawiązał przedsiębiorstwo pod nazwą (...) sp. z o.o. z siedzibą w R., które miało działać w branży deweloperskiej. Oskarżony pokrył w całości swoje udziały w spółce kwotą 50.000 zł. W dniu 1 sierpnia 2008 roku oskarżony darował 48 z ogólnych 100 udziałów w tej firmie (...). W dniu 18 sierpnia 2008 roku, w sytuacji zagrożenia niewypłacalnością, (...) sp. z o.o. dokonała zbycia na rzecz (...) sp. z o.o. swoich składników majątkowych w postaci ładowarki T. 550 za kwotę 100.000 zł oraz (...) budowlanej (...) za kwotę 158.000 zł. Środki ze sprzedaży tych ruchomości nigdy nie wpłynęły na rachunek (...) sp. z o.o., natomiast w dniu 5 września 2008 roku przedmioty te zostały zbyte przez (...) na rzecz firmy (...) w M., odpowiednio za 97.600 zł oraz 48.800 zł w ramach wzajemnej kompensaty należności. Wobec braku rozliczenia z nabywcą nie doszło do przejścia własności ruchomości i (...) wystawiła faktury korygujące, w tym w dniu 1 października 2008 roku fakturę korygującą na rzecz (...) sp. z o.o. W stosunku do obu tych ruchomości komornik na wniosek S. M. S. sp. j. skierował egzekucję, czego skutkiem było wystąpienie przeciwko tej firmie przez (...) z powództwem przeciwegzekucyjnym, które zostało oddalone.

W październiku 2008 roku doszło również do sprzedaży należącego do (...) sp. z o.o. samochodu R. (...) za kwotę ok. (...)000 zł. Transakcja ta nie została odnotowana w rejestrze umów spółki ani dokumentacji finansowej, nastąpiła prawdopodobnie za gotówkę.

Dowody:

Dokumenty rejestrowe (...) sp. z o.o. – k. 765-1045(2 Ds. 1718/08)

Oświadczenie o sprzedaży ruchomości – k. 42 (2 Ds. 1718/08)

Pozew o zwolnienie spod egzekucji – k. 742-752 (2 Ds. 1718/08)

Odpis wyroku – k. 1079 (2 Ds. 1718/08)

W dniach 16 lipca 2008 roku oraz 1 września 2008 roku zostały złożone wnioski o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o., które zostały zwrócone z powodu braków formalnych. Rok 2008 spółka zamknęła stratą w wysokości 2.308.323,61 zł. Kolejny wniosek został złożony przez oskarżonego działającego w imieniu spółki w dniu 25 lutego 2009 roku. We wniosku wskazano, że firma jest niewypłacalna, a stan ten ma charakter trwały, zaś pogorszenie sytuacji finansowej datowało się od początku 2008 roku i wynikało z wyższych niż przewidywano kosztów robót wykonywanych na zlecenie (...) sp. z o.o. w B., zaległościami w wypłacie należności od tego kontrahenta oraz pozostałych. Wniosek o ogłoszenie upadłości został uwzględniony postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z 18 maja 2009 roku, sygn. akt XII GU 21/09, którym ogłoszono upadłość spółki obejmującą likwidację jej majątku. Na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym została uwzględniona należność S. M. S. sp. j. w kwocie 688.155,60 zł.

Dowody:

Kopie dokumentów z postępowania upadłościowego – k. 124-172, 388-395 (akta główne)

Pismo z SR w Gliwicach – k. 385 (akta główne)

Prokuratura Rejonowa w Świdnicy na skutek zawiadomienia S. M. S. sp. j. w Ś. prowadziła pod sygn. akt 2 Ds. 1572/11 śledztwo w sprawie udaremnienia wykonania orzeczeń sądów i zaspokojenia wierzycieli (w tym zawiadamiającej spółki) przez firmę (...) sp. z o.o., tj. w zakresie czynów z art. 300 § 2 kk i art. 301 § 1 kk, które zostało umorzone postanowieniem z 2 grudnia 2011 roku. Rozstrzygnięcie to zostało uchylone postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 15 października 2012 roku, sygn. akt VI Kp 234/12, wydanym na skutek rozpoznania zażalenia wniesionego przez S. M. S. sp. j. Postępowanie w tejże sprawie było kontynuowane pod sygn. akt 2 Ds. 1907/12 i zostało prawomocnie ponownie umorzone postanowieniem prokuratura Prokuratury Rejonowej w Świdnicy z 28 grudnia 2013 roku. W ustawowym terminie zawitym oskarżyciel posiłkowy S. M. S. sp. j. reprezentowana przez M. S. wystąpiła z subsydiarnym aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, formułując w stosunku do oskarżonego S. L. zarzuty popełnienia występków z art. 300 § 2 kk i art. 301 § 1 kk, z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk, art. 301 § 2 kk i art. 586 ksh.

Akta 2 Ds. 1907/12 i 2 Ds. 1718/08 – w załączeniu

Oskarżony S. L. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu występków i odmówił składania wyjaśnień. W toku rozprawy oświadczył jedynie, że w 2007 roku nie był prezesem firmy ani członkiem jej zarządu, działał jako jej prokurent. Odnosnie sprzedaży maszyn i samochodu należących do spółki stwierdził, że czynności te były zgodne z prawem.

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 92v., 94 (akta główne)

Oskarżony w okresie objętym zarzutami nie był karany sędownie. Aktualnie posiada status osoby skazanej za występki z art. 286 § 1 kk.

Dowód:

Informacja z KRK – 380 (akta główne)

Nadto Sąd zważył:

W toku postępowania dowodowego niniejszej sprawy Sąd dopuścił dowody z akt dwóch postępowań przygotowawczych, prowadzonych w tut. Prokuraturze Rejonowej: (...). Zawierają one min. dokumentację rejestrową spółek (...) i (...), wskazujące na stan osobowy obu firm oraz informacje o danych bilansowych tej pierwszej firmy w okresie objętym zarzutami. Nadto w aktach postępowania przygotowawczego, którego kontynuacją była

niniejsza sprawa, znajdowały się wykazy zawartych umów i faktur wystawionych przez (...) sp. z o.o. w okresie poprzedzającym ogłoszenie upadłości, a także zestawienia operacji bankowych dokonywanych na rachunku (...) sp. z o.o. oraz prywatnych rachunkach bankowych oskarżonego i jego matki – A. L.. Zestawienia te dokumentują przepływy finansowe pomiędzy tymi rachunkami (w szczególności z konta firmowego na konta oskarżonego) oraz sposób dalszego rozdysponowania przez oskarżonego uzyskiwanymi w ten sposób środkami. Dokumenty te zostały dodatkowo uzupełnione na etapie postępowania przed sądem, w ramach rozpoznania wniosków dowodowych stron. Wymienione wyżej dowody mają charakter obiektywny, przez co Sąd uznał je za wiarygodne źródło ustaleń pozwalających na rekonstrukcję kondycji finansowej spółki prowadzonej przez oskarżonego i jego udziału w zakresie prowadzenia jej spraw. Materiał dowodowy w zakresie współpracy (...) sp. z o.o. z S. M. S. sp. j. stanowiły zeznania oskarżyciela posiłkowego M. S. oraz przedłożona przez pokrzywdzoną spółkę na etapie dwóch w/w postępowań przygotowawczych dokumentacja księgowa w postaci umów zawartych pomiędzy firmami, faktur sprzedaży i wezwań do zapłaty. Nadto w aktach postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygn. 2 Ds. 1718/08 udokumentowano okoliczności dotyczące sprzedaży składników majątkowych (...) sp. z o.o. na rzecz (...) sp. z o.o., a także dotyczące późniejszych czynności egzekucyjnych kierowanych na wniosek S. M. S. sp. j. do tych przedmiotów.

Istotnym dowodem pozwalającym na ocenę sytuacji finansowej upadłej spółki na przestrzeni lat 2007-2009 była opinia biegłego z zakresu finansów i (...), dopuszczona na etapie postępowania przygotowawczego prowadzonego w niniejszej sprawie, którą Sąd uznał w całości za wiarygodną, również w zakresie, w jakim opinia ta została uzupełniona w toku rozprawy. Opierając się na dokumentach księgowych upadłej spółki biegły przeanalizował przepływy finansowe pomiędzy rachunkiem firmowym (...) sp. z o.o. a rachunkami prywatnymi oskarżonego i dokonał ich oceny w kontekście ówczesnie wiążących spółkę umów i wynikających z nich zobowiązań. Biegły na tej podstawie stwierdził, że przełomowy dla firmy okazał się rok 2008, kiedy to po uzyskaniu w roku poprzedzającym znacznego zysku netto (1.517.327,82 zł) spółka odnotowała stratę w wysokości 2.340.885 zł. Biegły wskazał, że jako przedsiębiorstwo usługowe (...) sp. z o.o. dysponowała niewielkim majątkiem trwałym (w postaci maszyn i środków transportu), wobec czego głównym jej majątkiem po stronie aktywów były należności od kontrahentów. Zdaniem Sądu oczywisty wydaje się na tej podstawie wniosek, że wstrzymanie płatności ze strony największego z tych kontrahentów – (...) sp. z o.o. w Komornikach musiało skutkować znaczącym pogorszeniem sytuacji finansowej upadłej spółki i brakiem możliwości płynnego regulowania przez nią swoich należności wobec wierzycieli – podwykonawców i dostawców surowców budowlanych, takich jak pokrzywdzona firma. Analizując dokumenty księgowe (...) sp. z o.o. biegły ustalił, że okres normalnej działalności firmy trwał do pierwszej dekady lipca 2008 roku, po czym nastąpiła stagnacja objawiająca się jedynie sporadycznymi operacjami finansowymi na rachunku bankowym firmy. Biegły zaznaczył, że w tym okresie również na rachunkach prywatnych oskarżonego widoczne było przechodzenie do operacji finansowych związanych z działalnością (...) sp. z o.o. Biegły nadto ustalił na podstawie przedstawionych mu do analizy dokumentów, że z rachunku firmowego (...) sp. z o.o. nie dokonano wypłaty na rzecz oskarżonego jako jedynego wspólnika spółki dywidendy z zysku za 2007 rok, której wypłata została zatwierdzona uchwałą zgromadzenia wspólników 30 czerwca 2008 roku. Okoliczność tę Sąd dodatkowo zweryfikował badając rachunki bankowe spółki oraz oskarżonego za okres wcześniejszy i późniejszy niż dokonał tego biegły w toku postępowania przygotowawczego. Analiza przepływów finansowych na tych rachunkach wskazuje, że faktycznie – jak zarzucał to oskarżyciel posiłkowy – miało miejsce szereg operacji polegających na przelewaniu środków z konta firmy na prywatne rachunki bankowe oskarżonego, z których następnie realizowane były wypłaty w różnych kwotach na rzecz różnych podmiotów, które biegły zidentyfikował jako wynikające z umów zawartych przez spółkę i z wystawionych faktur. Okoliczności te wskazują, że oskarżony przy pomocy środków należących do spółki, której był w tym czasie najpierw prokurentem, a następnie prezesem zarządu i wyłącznym udziałowcem, regulował należności spółki wobec niektórych kontrahentów z pominięciem innych, min. pokrzywdzonej spółki (...). Taka formuła postępowania miała zdaniem Sądu oczywisty cel, którym było redystrybuowanie środków pieniężnych spółki z pominięciem jej rachunku bankowego, który w ówczesnej sytuacji firmy był zagrożony zajęciem w toku postępowania egzekucyjnego, co ostatecznie utrwaliłoby utratę płynności finansowej. Nie umyka uwadze Sądu, że z rachunku firmy były również dokonywane wypłaty wynagrodzeń na rzecz pracowników firmy, a także zakupy przy pomocy karty oraz wypłaty w bankomatach (również za granicą), których związek z działalnością przedsiębiorstwa wydaje się wątpliwy. W świetle analizy opisanych przepływów finansowych nie zostały jednak wykazane twierdzenia oskarżyciela jakoby na rzecz oskarżonego została

dokonana wypłata dywidendy – w ramach jednorazowej operacji lub na zasadzie zaliczek jeszcze przed podjęciem stosownej uchwały w spółce i że środki te zostały przez oskarżonego wyprowadzone ze spółki i przeznaczone na jego prywatne cele, nie związane z działalnością firmy. Zdaniem Sądu informacje zawarte w analizowanych dokumentach wskazują wprawdzie, że oskarżony swobodnie dysponował środkami na rachunku bankowym spółki, jednak ze swoich prywatnych kont z wpływów uzyskanych z tego rachunku realizował płatności na rzecz wybranych kontrahentów spółki. Okoliczność ta znajduje w szczególności potwierdzenie w przeprowadzonej przez biegłego analizie sposobu rozchodowania kwoty 1.058.000 zł przelanej 6 czerwca 2008 roku z konta spółki na rachunek oskarżonego nr (...) (k. 932 i nast. akt 2 Ds. 1907/12), z której wynika, że w okresie od tej wpłaty do 9 czerwca 2008 roku zrealizowano z rachunku oskarżonego zapłatę należności wynikających z faktur wystawionych na (...) sp. z o.o. oraz tytułem zaliczek na poczet przyszłych faktur (operacje opatrzone tytułem „zapłata w imieniu (...) sp. z o.o.” lub podobnie brzmiącym) na łączną kwotę 1.051.833,13 zł, przy czym nie udało się biegłemu ustalić przeznaczenia trzech wypłat w bankomacie na łączną kwotę 10.000 zł; wskazał on także na przekazanie części środków z powrotem na rachunek spółki. Podobne okoliczności Sąd ustalił analizując przepływy finansowe z rachunku oskarżonego po przelaniu na to konto w lutym 2008 roku kwot 962.000 zł oraz 906.900 zł. Również w tych przypadkach środki te zostały w krótkim okresie rozchodowane głównie na pokrycie należności wobec niektórych kontrahentów (...) sp. z o.o. oraz na wynagrodzenia dla pracowników.

Biegły w cytowanej opinii odniósł się również do kwestii rozporządzenia w dniu 18 sierpnia 2008 roku składnikami majątku (...) sp. z o.o. (...) budowlaną (...) i ładowarką T.(...)o na rzecz firmy (...) sp. z o.o., której oskarżony był początkowo wyłącznym, a później większościowym udziałowcem. Biegły stwierdził, że z ekonomiczno-finansowego punktu widzenia transakcja taka nie budzi zastrzeżeń, gdyż tego rodzaju sposoby rozliczeń są w obrocie gospodarczym dozwolone. Odnośnie sprzedaży samochodu R. (...) biegły ustalił, że nie została ona odnotowana w dokumentacji księgowej spółki i najprawdopodobniej nastąpiła w ramach rozliczenia gotówkowego, za kwotę ((...).000 zł), która w kontekście całości zadłużenia stanowiła znikomą wartość. Biegły jednocześnie zwrócił uwagę – i spostrzeżenie to Sąd w całości podziela – na czas i okoliczności dokonania omówionych wyżej rozporządzeń, które mogą wskazywać, że czynności odnoszące się do maszyn były ukierunkowane na ukrycie majątku firmy poprzez przetransferowanie go do innego podmiotu gospodarczego, bezpośrednio związanego z oskarżonym, a więc zależnego od niego. Należy zwrócić uwagę, że omawiana sprzedaż została sfinalizowana w chwili, gdy sytuacja finansowa spółki była już niestabilna i został złożony pierwszy z trzech kolejnych wniosków o ogłoszenie upadłości. Był to czas sporu o zapłatę należności za roboty budowlane wykonane na rzecz firmy (...), który znalazł swój finał w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Poznaniu (vide: k. 402-429 akt sprawy). W tym też czasie istniało już zadłużenie po stronie (...) sp. z o.o. w stosunku do pokrzywdzonej S. M. S. sp. j., w związku z którym wierzyciel wystąpił z powództwem o zapłatę, uwzględnionym w dniu 19 sierpnia 2008 roku nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Świdnicy (sygn. akt VI GNc75/08), zasądającym dochodzone roszczenie. Po stronie (...) sp. z o.o. istniały wówczas również inne niespłacone zobowiązania, co do których wierzyciele spółki wszczynali postępowania egzekucyjne, jakich kilkadziesiąt w drugiej połowie 2008 roku toczyło się już wobec spółki, na co wskazują informacje o przebiegu egzekucji zawarte w aktach obu postępowań przygotowawczych. Dowody te również dają wgląd w ówczesną sytuację finansową spółki i – jak pozostałe dotychczas omówione – mogą być zdaniem Sądu podstawą ustaleń również co do motywacji oskarżonego w zakresie wybiórczego zaspokajania wierzycieli firmy oraz jego świadomości co do ówczesnej sytuacji finansowej spółki.

Z dokumentów zwartych w aktach postępowania upadłościowego prowadzonego wobec (...) sp. z o.o. wynikają okoliczności złożenia i treść wniosku o ogłoszenie upadłości oraz podstawy jej ogłoszenia, a także rodzaj i wysokość wierzytelności zgłoszonych do uwzględnienia w toku postępowania upadłościowego. Nadto Sąd uzyskał informacje, z których wynikało, że 16 lipca 2008 roku i 1 września 2008 roku spółka występowała z wcześniejszymi wnioskami o upadłość, które zostały zwrócone. Zarówno uzasadnienie wniosku skierowanego przez oskarżonego, jak i uzasadnienie postanowienia o ogłoszeniu upadłości, wskazuje, że podstawą tego rozstrzygnięcia był stan niewypłacalności spółki, tj. sytuacja, w której zaniechała ona wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań. Sąd rozpoznający wniosek spółki (...) stwierdził, że niewypłacalność dłużnika ma charakter trwały, a wartość zobowiązań dłużnika przekroczyła stan jego majątku. Wysokość zadłużenia na 31 stycznia 2009 roku określono we wniosku o ogłoszenie upadłości na kwotę 5.135.015,90 zł, zaś wartość swego majątku wnioskodawca oszacował na 1.750.360,57 zł. Okoliczności te

znalazły potwierdzenie w sprawozdaniu tymczasowego nadzorcy z 6 maja 2009 roku (postanowienie o ustanowieniu tymczasowego nadzorcy zapadło (...) marca 2009 roku).

Odnosząc wyniki postępowania dowodowego do poszczególnych zarzutów przedstawionych oskarżonemu Sąd przyjął, że cezurą czasową, wyznaczającą ramy odpowiedzialności oskarżonego powinna być data 8 kwietnia 2008 roku, kiedy oskarżony objął funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. Wcześniej oskarżony pozostawał jednym ze wspólników spółki, ale nie obejmował żadnej funkcji zarządczej.

W zakresie pierwszego z zarzucanych oskarżonemu przestępstw Sąd ustalił, że dowody przeprowadzone w toku procesu potwierdziły, iż S. L. po utworzeniu nowego podmiotu gospodarczego, którego był wyłącznym, a potem większościowym, udziałowcem i członkiem zarządu, przeniósł na ten podmiot składniki majątku (...) sp. z o.o. wymienione w zarzucie. W okresie dokonywania tych rozporządzeń, a także już w okresie tworzenia spółki (...) firma prowadzona pierwotnie przez oskarżonego była już dłużnikiem wielu wierzycieli (na co wskazują wszczęte na etapie 2008 roku postępowania egzekucyjne). Należy pamiętać, że z uwagi na charakter działalności prowadzonej przez (...) sp. z o.o. dysponowała ona niewielkim majątkiem ulokowanym w środkach trwałych, zaś główne aktywa stanowiły roszczenia o zapłatę od kontrahentów, wynikające z zawartych umów. W tej sytuacji rozdysponowanie maszynami należącymi do spółki udaremniało możliwość skierowania przez wierzycieli egzekucji do tych przedmiotów i ich zajęcie komornicze, a w konsekwencji zaspokojenie się z tych rzeczy, o czym dobitnie przekonał się oskarżyciel posiłkowy w związku z wytoczeniem przeciwko S. M. S. sp.j. powództwa przeciwegzekucyjnego przez (...). Czynności polegające na utworzeniu nowej spółki i przeniesieniu na nią własności maszyn miały miejsce w okresie kiedy (...) sp. o.o. znajdowała się już w sytuacji utraty płynności finansowej (na co powoływał się sam oskarżony formułując wniosek o ogłoszenie upadłości firmy).

W treści zarzutu sformułowanego w pkt. I aktu oskarżenia wskazano, że oskarżony miał działać w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądów, w tym dwóch orzeczeń Sądu Okręgowego w Świdnicy. Sąd zważył, że oba powołane w tym miejscu rozstrzygnięcia zapadły już po dokonaniu rozporządzenia majątkiem spółki przez oskarżonego (czyli po 18 sierpnia 2008 roku), zaś jedno z nich nie dotyczyło S. M. S. sp. j., ale osobiście T. S., która nie działała w tej sprawie jako pokrzywdzona, a w konsekwencji jako oskarżyciel posiłkowy. Ponieważ sprawa niniejsza toczyła się na skutek wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia przez wymienioną wyżej spółkę jawną, zdaniem Sądu przedmiotem postępowania musiały być czyny popełnione na szkodę tego podmiotu, nie zaś jakichkolwiek innych wierzycieli (...) sp. z o.o. (co wynika z treści art. 55 § 1 kpk). Nie można zatem uznać, że postępując w wyżej opisany sposób oskarżony działał w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu, przez co jego zachowanie nie mogło zrealizować znamion przestępstwa stypizowanego w art. 300 § 2 kk. W efekcie scharakteryzowany powyżej czyn oskarżonego Sąd zakwalifikował jako spełniający ustawowe znamiona występku z art. 301 § 1 kk, a z uwagi na wielość zachowań oskarżonego objętych jednym z góry powziętym zamiarem, ukierunkowanym na udaremnienie zaspokojenia wierzyciela, za uzasadnione Sąd uznał przyjęcie kwalifikacji w ramach czynu ciągłego (art. 12 kk).

Odnosząc się do drugiego z zarzucanych oskarżonemu przestępstw Sąd ocenił, że dowody przeprowadzone w toku rozprawy nie potwierdziły, aby na rzecz oskarżonego nastąpiła wypłata dywidendy w kwocie 1 mln zł. Jak już Sąd wskazał we wcześniejszej części uzasadnienia, analiza operacji bankowych dokonywanych z rachunku spółki (...) nie potwierdziła dokonania takiej wypłaty, a w oparciu o dokumentację bankową nie można również stwierdzić, że na rzecz oskarżonego miały miejsce wypłaty zaliczek, które miałyby zostać zatwierdzone uchwałą z 30 czerwca 2008 roku. Faktem jest, że z rachunku bankowego spółki na rachunki prywatne oskarżonego było dokonanych szereg przelewów środków, które jednak w dalszej kolejności służyły do pokrycia należności firmy wobec niektórych jej kontrahentów (co było przedmiotem odrębnego zarzutu sformułowanego w akcie oskarżenia). Konsekwencją powyższych ustaleń było rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu w tym zakresie przestępstwa (pkt. V wyroku).

Wyniki postępowania dowodowego potwierdziły natomiast sprawstwo S. L. w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia polegającego na faworyzowaniu niektórych wierzycieli spółki (...) kosztem pozostałych, w tym pokrzywdzonej w niniejszej sprawie S. M. S. sp. j. Inkryminowane zachowanie oskarżonego wyrażało się w

tym wypadku regulowaniem części zobowiązań firmy przy pomocy środków pieniężnych przelewanych wielokrotnie z rachunku spółki na prywatne rachunki bankowe oskarżonego, co zostało wykazane zestawieniami operacji bankowych na tych kontach. W czasie, w którym operacje te były dokonywane spółka znajdowała się już w stanie zagrożenia niewypłacalnością (co potwierdza wniosek o ogłoszenie upadłości złożony przez oskarżonego), w okresie inicjowania sporu o realizację płatności z (...) sp. z o.o., wszczynanych przeciwko spółce procesów o zapłatę, skutkujących wydawaniem orzeczeń sądowych (w tym na rzecz pokrzywdzonej S. M. S. sp. j.) oraz w dalszej kolejności kilkudziesięcioma postępowaniami egzekucyjnymi, jakie na przestrzeni 2008 roku zostały skierowane przeciwko (...) sp. z o.o. Jak już Sąd wyżej sygnalizował, oczywistym wydaje się, że działania oskarżonego polegające na transferowaniu środków pieniężnych należących do podległej mu spółki z jej rachunku bankowego, zagrożonego zajęciem, na prywatne konta oskarżonego, było ukierunkowane na utrzymanie względnej płynności finansowej firmy w sytuacji, gdy była ona zagrożona roszczeniami niezaspokojonych wierzycieli. Jednocześnie prowadziło to do sytuacji, gdy rozrachunki firmy były prowadzone jakby poza oficjalnym obiegiem. Należy pamiętać, że wielkość roszczeń skierowanych ostatecznie przeciwko spółce (...) przekroczyła wartość jej majątku, co stało się podstawą ogłoszenia jej upadłości. Oczywistym jest zatem, że w tej sytuacji spółka nie mogąc pokryć swoich zobowiązań wobec wszystkich wierzycieli i zaspokajając tylko niektórych z nich, działała ze szkodą dla pozostałych, w tym pokrzywdzonej firmy. Działania podejmowane przez oskarżonego jako osobę prowadzącą w tym czasie sprawy spółki w ewidentny sposób realizowało zdaniem Sądu kumulatywnie znamiona występku z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk. Ponieważ zachowanie oskarżonego w tym zakresie objęte było z góry powziętym zamiarem udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, które obciążały spółkę i pokrzywdzenia części wierzycieli, w tym S. M. S. sp. j., wielość jego działań, jakie składały się na jeden czyn zabroniony należało zakwalifikować w kategorii czynu ciągłego z art. 12 kk. Jednocześnie Sąd ograniczył ramy czasowe przypisanego S. L. przestępstwa do okresu po objęciu przez niego funkcji prezesa zarządu, aż do 28 sierpnia 2008 roku, gdyż po tej dacie nie następowały już przelewy środków z rachunku spółki. W okresie 2010 roku, wskazanym w akcie oskarżenia jako data końcowa działania oskarżonego, spółka pozostawała już w upadłości, a od (...) marca 2009 roku był ustanowiony zarządca tymczasowy w związku z rozpoznawaniem wniosku o ogłoszenie upadłości.

Odnosząc się z kolei do dwóch ostatnich zarzutów sformułowanych w akcie oskarżenia, a mających za przedmiot doprowadzenie przez oskarżonego spółki (...) do upadłości oraz braku złożenia wniosku o upadłość w stosownym czasie, Sąd uznał, że materiał dowodowy zaprezentowany w toku rozprawy nie uprawnia do przypisania oskarżonemu odpowiedzialności w tym zakresie. Kryminalizowane w art. 301 § 2 kk doprowadzenie do swej upadłości lub niewypłacalności obejmuje wszelkie czynności dłużnika, które prowadzą do pogarszania jego stanu majątkowego. Zachowania sprawcy muszą zatem zmniejszać aktywa lub zwiększać pasywa w taki sposób, że zaspokojenie wierzycieli nie będzie możliwe w zwykłym trybie, tj. w trybie egzekucji singularnej. Rozważany występki może być popełniony wyłącznie w sposób umyślny, tak w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Dłużnik może odpowiadać na podstawie omawianego przepisu za popełnienie opisanego w nim przestępstwa tylko wtedy, gdy ma on świadomość, iż jego zachowanie, tj. czynności prawne i faktyczne mogą, w stopniu odpowiednio prawdopodobnym, doprowadzić do jego upadłości lub niewypłacalności. Zamiar taki po stronie oskarżonego nie został w niniejszym postępowaniu wykazany, a brak jest podstaw by jego istnienie domniemywać. Choć oskarżony, jak ustalono, działał z pokrzywdzeniem wierzycieli spółki (...), faworyzując niektórych z nich, a także dokonując nieuzasadnionych z punktu widzenia ich interesów rozporządzeń majątkiem firmy, to nie można przyjąć, że podejmowane przez niego czynności, a zwłaszcza decyzje gospodarcze, były ukierunkowane na doprowadzenie do bankructwa spółki. Zdaniem Sądu wpływ na załamanie sytuacji finansowej firmy miało wiele czynników, w tym kryzys na rynku budowlanym, niedoszacowanie wartości kontraktu z głównym ówczesnym kontrahentem. Zaciąganie przez oskarżonego kolejnych zobowiązań, zarzucane przez oskarżyciela subsydiarnego w uzasadnieniu aktu oskarżenia (str. 7 in fine) miało uzasadnienie w charakterze działalności prowadzonej przez spółkę (...), opierającej się na współpracy z podwykonawcami i dostawcami surowców budowlanych. Bez zawierania nowych kontraktów spółka nie mogłaby funkcjonować i realizować swoich projektów. Zaburzenie płynności finansowej firmy nastąpiło w momencie, gdy kontrahenci przestali spłacać swoje należności wobec niej, co dotyczy w szczególności relacji z (...) sp. z o.o., przeciwko której dopiero w ostatnim czasie upadła spółka uzyskując prawomocne rozstrzygnięcie zasądzające należność w wysokości 3.788.535,61 zł z odsetkami liczonymi za 6 lat. Kwota taka stanowi niebagatelną wartość w kontekście całości

zobowiązań będących przedmiotem postępowania upadłościowego, w którym lista uznanych wierzytelności została zamknięta kwotą 5.006.912,17 zł.

Z kolei zachowanie się sprawcy przestępstwa z art. 586 ksh ma polegać na niezgłoszeniu wniosku o upadłość spółki pomimo powstania warunków uzasadniających jej upadłość. Obowiązek zgłoszenia upadłości spółki wynika z przepisu art. 21 ust. 1 i 2 PrUpN i powstaje z chwilą, gdy spółka stała się niewypłacalna, a zatem, gdy nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań, przez okres przekraczający trzy miesiące, a także wtedy, gdy jej zobowiązania przekroczyły wartość jej majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje (art. 11 ust. 1-2 PrUpN). W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że (...) sp. z o.o. jako dłużnik składała wnioski o ogłoszenie upadłości trzykrotnie – po raz pierwszy 16 lipca 2008 roku, kolejno 1 września 2008 roku i ostatecznie 25 lutego 2009 roku. Dwa pierwsze wnioski zostały przez sąd upadłościowy zwrócone, dopiero trzeci z rzędu został uwzględniony postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z 18 maja 2009 roku. Ostatni wniosek został złożony po sporządzeniu bilansu za 2008 roku, z którego wynikało, że wartość zobowiązań spółki przekroczyła wartość jej majątku. Ponieważ przepisy ustawy o rachunkowości nakładają obowiązek sporządzenia sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy nie później niż do 31 marca, nie można wniosku o upadłość złożonego przez oskarżonego uznać za spóźniony. Zarzucając oskarżonemu brak złożenia wniosku o upadłość „pomimo zaistnienia warunków uzasadniających zgłoszenie upadłości” lakonicznie wskazano w akcie oskarżenia, że czynu tego miał się oskarżony dopuścić w 2008 roku, co jest o tyle nieuzasadnione, że przez znaczną część tego okresu spółka (...) regulowała swoje należności, również wobec pokrzywdzonej firmy (...) sp. j. W toku rozprawy strona oskarżycielska nie przedstawiła również dowodów wskazujących na to, kiedy konkretnie miał się zrealizować po stronie oskarżonego omawiany obowiązek (ani nie wniosowała o ich dopuszczenie przez Sąd), wobec czego nasuwające się w tej mierze wątpliwości Sąd zinterpretował na korzyść oskarżonego.

Reasumując powyższe uwagi, wyniki przeprowadzonego postępowania w zakresie dwóch ostatnich zarzutów przedstawionych oskarżonemu w niniejszej sprawie musiały skutkować uniewinnieniem go w omawianym zakresie, co znalazło wyraz w rozstrzygnięciu zawartym w pkt. V wyroku.

Przypisując oskarżonemu S. L. sprawstwo i winę w zakresie występków z art. 301 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (pkt. I wyroku) oraz z art. 300 § 2 kk i art. 302 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk (pkt. II wyroku) Sąd za każdy z tych czynów wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności, a także orzekł karę łączną w tym samym wymiarze. Zdaniem Sądu wymiary orzeczonych kar pozostają proporcjonalne do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, nie przekraczając przy tym granic surowości. W zakresie obu przestępstw działania oskarżonego cechował z góry powzięty zamiar pokrzywdzenia wierzycieli, w tym pokrzywdzonej spółki (...). Oskarżony swym postępowaniem rażąco naruszył zasady obrotu gospodarczego, a jego postępowanie miało negatywne skutki w odniesieniu do sytuacji finansowej pokrzywdzonej firmy w zakresie wyłączenia możliwości wyegzekwowania jej należności od dłużnika. Co znamienne, z uwagi na wielość wierzycieli spółki (...), których proceder podjęty przez oskarżonego dotyczył, zakres negatywnych następstw tych działań wydaje się znaczny. Istotny z punktu widzenia oceny stopnia szkodliwości zachowań oskarżonego wydaje się fakt, że w sytuacji pogarszania się kondycji finansowej (...) sp. o.o. oskarżony zamiast podejmować starania o porozumienie z wierzycielami, utworzył nowe przedsiębiorstwo, prowadzące podobną działalność, do którego następnie przetransferował część majątku dotychczas prowadzonej przez siebie spółki. Podobnie jako naganne należy ocenić dysponowanie przez oskarżonego środkami pieniężnymi spółki, dowolne z punktu widzenia zabezpieczenia interesów jej kontrahentów. Niezależnie od tego, że pogorszenie sytuacji firmy miało przyczyny i przebieg w znacznym stopniu niezależny od działań lub zaniechań oskarżonego, akurat w omawianym zakresie sposób jego nieuczciwego postępowania był kwestią jego własnego wyboru.

Ponieważ w dacie popełnienia przypisanych mu czynów oskarżony posiadał status osoby niekaranej sędownie, Sąd warunkowo zawiesił wykonania orzeczonej kary łącznej na okres 3 lat próby. Zdaniem Sądu tego rodzaj rozstrzygnięcia będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego zapobiegawczych i wychowawczych celów kary.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowiły przepisy art. 640 § 1 kpk w zw. z art. 628 pkt. 1 kpk (w zakresie pkt. VII) oraz art. 632 pkt. 1 kpk (w zakresie pkt. V i VIII). Wnosząc akt oskarżenia oskarżyciel posiłkowy uiścił kwotę 300 zł tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania. Ponieważ oskarżony został skazany za 2 z 5 zarzucanych mu

czynów, należało zasądzić od niego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot $\frac{2}{5}$ poniesionych wydatków, tj. kwotę 120 zł i w tej samej proporcji zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił kierując się treścią § 11 ust. 2 pkt. 3 oraz § 17 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego uczestniczył w pierwszej rozprawie głównej i 10 rozprawach odroczonej, w związku z czym należność za jego usługi wyniosła ogółem 1280 zł, a jej $\frac{2}{5}$ powiększone o stawkę podatku vat – 629,76 zł. Z kolei w związku z częściowym uniewinnieniem oskarżonego należało na rzecz oskarżonego zasądzić od jego przeciwnika procesowego zwrot $\frac{3}{5}$ ustalonych na tej samej podstawie prawnej kosztów zastępstwa procesowego. Za udział w rozprawie 8-krotnie odraczanej wynagrodzenie wyniosło 1092 zł, a jego $\frac{3}{5}$ powiększone o stawkę podatku vat stanowiła kwota 804,94 zł. Omyłkowo zamiast na rzecz spółki (...) należność ta została zasądzona na rzecz spółki i (...).